

La desnaturalització del 1r d'octubre

written by Fredi Bentanachs | 10 de desembre de 2022

L'1 d'octubre de l'any 2017, fou l'any que vam votar en un referèndum vinculant i l'any que vam defensar les urnes dels despietats *piolins* enviats pel Regne d'Espanya, i també va ser l'any que vam guanyar. El 10 d'octubre el M. Hble. Sr. Carles Puigdemont i Casamajor, va proclamar la independència. Tot seguit, deixà uns dies perquè l'estat pactés els termes, tot fou inútil, i per fi, el 27 d'octubre, el Parlament català va votar aixecar la DUI unilateralment per majoria absoluta de la cambra.

I a partir d'aleshores a tots els efectes Catalunya és una república jurídicament amb possibilitats de ser reconeguda, ja que la ONU va dir que el referèndum fou legal. Aquí comença el calvari català, el 29 d'octubre l'estat espanyol dona un cop d'estat contra la República Catalana acabada de néixer, i el govern legítim amb el seu president al capdavant emprenen el camí de l'exili, per continuar el reconeixement internacional de la república.

En tots els processos hi ha traïdors. El vicepresident Oriol Junqueres que prèviament ja havia pactat amb l'estat la seva traïdoria, no marxa a l'exili, i es lliura miserablement a la justícia dels ocupants. Amb ell, per por o per covardia, tornen de l'exili alguns consellers del govern de la República. Això però no treu el valor legal al govern legítim, donat que la figura jurídica del M. Hble. Sr. Puigdemont resta a l'exili amb part dels seus consellers i, com que és la figura del M. Hble. President, l'únic que té potestat per destituir el seu govern, vicepresident inclòs, el govern legítim de la república és a Waterloo, exiliat pel cop d'estat feixista espanyol del 155.

Aquesta llarga introducció, serveixi per desgranar les nostres desgràcies. Hom podria pensar que la resistència a l'interior s'aplegaria com una pinya, a l'entorn del govern exiliat i de la seva plataforma, el Consell de la República o parlament a l'exili, on tots oblidant postulats ideològics, dretes, esquerres, centres i punyetes, hauríem de restablir la república, reconquerir el territori, dur al govern del M. Hble. Sr. Puigdemont al Palau de la Generalitat, i després d'arriar la bandera d'ocupació espanyola i hissar la senyera amb l'estel de la llibertat, convocar eleccions lliures al parlament independent de Catalunya, aquí sí, amb tots els partits i matisos ideològics que vulgueu.

Això és allò normal en qualsevol societat, menys en la nostra.

Fa cinc anys que els partits traïdors com ERC, venuts miserablement a Espanya per mantenir sous i privilegis, la CUP totalment forassenyada entregada amb inútils i incoherents lluites sectorials, i part important de Junts per por, covardia i també per mantenir privilegis, han renunciat al País. Els governants presos van acceptar secretament uns indults descafeïnats per salvar-se ells, abandonant als més de 4.500 represaliats del poble que segueixen lluitant. A més, el govern que ocupa la Generalitat, eixit d'unes il·legals eleccions autonòmiques imposades pels jutges del cop d'estat 155 no pas pel M. Hble. President legítim que resta a l'exili, ha començat des de fa 5 anys, una croada contra tot el que és català, començant per intentar desnaturalitzar l'10. Per aconseguir-ho, els mitjans del País han estat controlats com mai, TV3, CatRàdio, la premsa escrita, els tertulians. I qualsevol intent de recuperació de la nació, ja sigui la nostra identitat com a poble, en cultura, costums, llengua, etc., és perseguida des de la mateixa Generalitat i ajudada pels partits autoanomenats independentistes, com ERC i CUP majoritàriament, anomenant feixistes, xenòfobs, islamòfobs, etc., qualsevol protesta nacional catalana.

El silenci i la confusió del poble, més la frustració per la

traïció dels dirigents, ha fet que aquesta colla minoritària però ben col·locada a les institucions, ens fessin veure garses per perdius. Ja n'hi ha prou.

Acabem amb llur retòrica, ells són els botiflers venuts al feixisme espanyol. Catalunya té una identitat nacional de més de 1.000 anys, els agradi o no, som un poble de cultura cristiana, que parla català, el 1900 la majoria de la població no parlava castellà, som un poble amb història pròpia, oberts a tothom i tots els corrents migratoris que s'han establert entre nosaltres han arrelat i han fet del catalanisme llur cultura, amb una integració modèlica.

Aquests darrers 5 anys, certs personatges al servei del feixisme espanyol s'han dedicat a destruir i desnaturalitzar la pàtria. El nostre jovent és empès a deixar al català i parlar en castellà, ara *"sin que se note, o notandose el cuidado"*. Espanya ha agafat pànic, després de la seva derrota a les urnes l'10, i no vol tornar a l'autonomisme, vol la desaparició del poble català i de la nostra identitat.

Ser antifeixista és ser català, parlar català, lluitar i defensar el País, la Pàtria, la cultura, les nostres tradicions, totes. Parlar català és la millor manera de ser antifeixista. Enviem a pastar fang a tots els botiflers dels partits i al govern titella. La resposta és Waterloo, el nostre govern a l'exili. Cal obrir pas i defensar el retorn del M. Hble. President Puigdemont perquè desplegui la DUI votada i acabi la feina. L'antifeixisme és lluitar per la catalanització i la independència de la pàtria, el contrari és feixisme espanyol i genocidi del poble català.